

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1995/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.20.122/2025/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Vincze Gyula ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Pfv.II.20.122/2025/8. számú ítélete, valamint azzal összefüggésben a Szolnoki Törvényszék 16.Pf.20.404/2024/9. számú ítélete és a Mezőtúri Járásbíróság 2.P.20.191/2023/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] 2.1. Az alkotmányjogi panasszal érintett, házasság felbontására irányuló perben az alperes indítványozó és a felperes 2004 júliusában kötött házasságot, életközösségük már ezt megelőzően megkezdődött a felperes kizárólagos tulajdonában álló, Mezőtúron található ingatlanában történő összeköltözéssel. Ezt követően, az életközösség megszakadásáig a felek az ingatlanon közösen átépítéseket, bővítéseket, az ingatlan értékét jelentősen növelő beruházásokat hajtottak végre. A felek a felperes előző kapcsolatából született három gyermeket, valamint közös gyermeküket együtt nevelték. A bontóperben eljáró bíróságok által megállapított

tényállás szerint a házasság 2018. évben megromlott. A felek ugyan megállapodtak abban, hogy kísérletet tesznek annak helyrehozatalára, azonban a korábbi harmóniát visszaállítani nem sikerült. 2022 októberében az állandósult konfliktusokra, valamint arra tekintettel, hogy a külön élő gyermekek nem szívesen járnak haza, illetve az otthon élő közös gyermek nyugalma nem biztosított, továbbá tudomása szerint az indítványozó házasságon kívüli kapcsolatot folytat, a későbbi felperes házastárs közölte az indítványozóval, hogy a házasságuk fenntartásának a továbbiakban nem látja értelmét, kezdeményezi annak felbontását.

- [5] Az indítványozó ezt követően a Mezőtúri Járásbíróságon keresetet terjesztett elő annak érdekében, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy közös szerzés jogcímen a lakóingatlanban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjogot szerzett, továbbá ugyancsak házastársi közös vagyon jogcímen egy erdőingatlan is 1/2 arányú tulajdonosa. 2023. február 20-án a felperes az ingatlanon indítványozó tudta nélkül, távollétében zárat cserélt. Indítványozó ekkor egy munkatársától kapott segítséget és egy, annak családja által nem használt ingatlanba költözött. A felperes a zárcserével egyidejűleg kérelmet terjesztett elő a kormányhivatalnál az indítványozó tartózkodási helyének fiktívvé nyilvánítása érdekében is. A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Kormányhivatal határozatával az indítványozó tartózkodási helyét fiktívvé nyilvánította, azonban az indítványozó fellebbezése folytán a határozatot később visszavonta, és a lakcímnnyilvántartásban az indítványozó tartózkodási helyére vonatkozó adatokat a határozat 2023. április 4-én történt véglegessé válását követően visszaállította.

- [6] 2.2. A felperes keresettel fordult a bírósághoz az indítványozóval szemben, melyben kérte a házasság felbontását az annak megromlásához vezető okok feltárása nélkül, azzal, hogy házastársi tartásra igényt nem tart és az utolsó lakóhelyükül szolgáló ingatlant pedig a jövőben kizárólagosan szeretné használni. Az életközösségük fennállásának időtartamát 2004. január 10. napjától 2022. szeptember 1. napjáig terjedő időtartamban határozta meg. Az indítványozó a házasság felbontását nem ellenezte, házastársi tartásra igényt nem tartott, de az életközösség időtartama, valamint az utolsó közös lakás használatának rendezése vonatkozásában ellenkérelemmel élt. Az életközösség időtartamát a felperestől eltérően, a zárcsere és a lakás amiatti kényszerű elhagyásának időpontjáig kérte megállapítani, tekintettel arra is, hogy addig az ingatlan közüzemi költségeit és gyermekük étkezési költségeit is ő fizette, melyet okirattal is igazolt. Indítványozó a felperes kizárólagos lakáshasználatra vonatkozó igényének elutasítását is kérte arra hivatkozással, hogy a lakás méretéből adódóan az osztott lakáshasználatnak az objektív feltételei fennállnak, a közös lakást nem önszántából hagyta el, oda vissza kíván térni, olyan magatartást pedig soha nem tanúsított, amely a kizárólagos lakáshasználat megállapítását indokolná. Az indítványozó kérte a közvetítői eljárás igénybevételének

lehetőségét is biztosítani; ez alapján a bíróság közvetítői eljárás igénybevételére kötelezte a feleket, azonban az indítványozó négy hónapig a közvetítői eljárás megindulását nem kezdeményezte, így végül a bontóper folytatódott. A felek a lakáshasználat tekintetében – egymással ellentétes tartalommal – ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel fordultak a járásbírósághoz, amely – a Szolnoki Törvényszék által másodfokon helybenhagyott végzésével – az akkor rendelkezésre álló adatok alapján a jogerős döntés meghozataláig az ingatlan osztott használatát rendelte el.

- [7] A felperessel szemben birtokháborítás megállapítása tárgyában az indítványozó külön pert indított. Ebben a Mezőtúri Járásbíróság megállapította, hogy a felperes birtokháborítást követett el az ingatlan zárjának lecserélésével és a birtokállapot helyreállítására kötelezte; a végül 2024. május 2. napján jogerőre emelkedett ítélet előzetesen végrehajtható volt. A felperes az ingatlan kulcsait az indítványozónak nem adta át; ő azonban a határozat végrehajtása érdekében eljárást nem kezdeményezett. 2023. május végétől bérelt ingatlanban rendezkedett be életvitelszerű tartózkodásra, bútorokat, elektronikai berendezéseket vásárolt; ez az ingatlan 2023 októberétől élettársával közös otthonukként szolgál.
- [8] A házasság felbontása iránti (alap)perben az elsőfokú bíróság a 2024. május 24. napján kelt ítéletével a felek házasságát felbontotta és megállapította, hogy a házastársi életközösség 2004. január 10-től 2022. október 31-ig állt fenn. A házastársi közös vagyon megosztásáig a házastársak utolsó közös lakhelyeül szolgáló, az ingatlan-nyilvántartás szerint a felperes kizárólagos tulajdonát képező ingatlan kizárólagos használatára a felperest jogosította fel és az indítványozó lakáshasználati jogát megszüntette. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a peres felek házastársi életközösségének záró időpontja 2022. október 20. napja. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 2.3. Az indítványozó a sérelmesnek tartott bírósági döntések alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében a Kúria felülvizsgálati ítéletével szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybírósághoz. A hiánypótlási felhívásra határidőben kiegészített beadványában rögzített álláspontja szerint azáltal, hogy az eljáró bíróságok a fentiek szerinti, számára kedvezőtlen tartalmú döntéseket hozták, megsértették a jogállamiság elvét; mivel pedig álláspontja szerint ítéleteikben nem adták kellő indokát sem annak, hogy volt házastársának a zárcserével és a közös használatú lakásból történő kizárásával, valamint lakcímének fiktívvé nyilvánításával kapcsolatos – más, külön bírósági és hatósági eljárások által megállapítottan – jogsértő magatartása ellenére miért jutottak mégis az ilyen tartalmú döntés meghozatalára vezető jogi álláspontra, a tisztességes

bíróági eljáráshoz való joga is sérült. Az indítvány érvelése ezen túlmenően az Alaptörvény általános jogegyenlőségre vonatkozó előírásának sérelmét is állítja, mivel a számára sérelmes ítéletek álláspontja szerint azt is eredményezték, hogy a bíróságok a volt házastársa családi életéhez való jogának nagyobb fontosságot tulajdonítottak, mint az övének. Érvelése szerint továbbá amiatt, hogy a házastársi közös vagyon jogcímén indítványozó is tulajdonosa volt ugyan a perbeli ingatlannak, de a bíróságok döntése okán annak tulajdonjogához kapcsolódó valamennyi részjogosítványa gyakorlásától elesett, a támadott ítéletek a tulajdonhoz való joga kiüresítését is eredményezték. Mindezekre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással a támadott bírói döntések megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 27. § (1) bekezdés, 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pont] az alábbiak szerint, részben felel csak meg.
- [11] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a)* pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [*b)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per alperese, jogosultnak és érintettnek is tekinthető, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be.
- [12] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) bekezdés]; az indítvány – az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi elem kivételével (lásd: lentebb) – tartalmaz alkotmányjogilag is értékelhető indokolást; továbbá kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)–f)* pont].

- [13] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint a XV. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatos hivatkozásai tekintetében a következőket állapította meg.
- [14] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja; az abban foglalt jogállamiság követelménynek sérelmére csak kivételesen a (a visszaható hatály tilalma megsértése és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén) alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3456/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [15] Az általános jogegyenlőség sérelmével kapcsolatban az indítványozó ugyan idézett egyes, korábbi alkotmánybíróági döntésekben annak lényeges tartalmával összefüggésben tett megállapításokat, azonban azokat alkotmányjogi szempontból is értékelhető módon nem kötötte össze az általa sérelmesnek tartott bírósági döntésekben foglaltakkal. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének állított sérelme tekintetében azon túlmenően, hogy álláspontja szerint a lakáshasználat tekintetében meghozott, rá nézve kedvezőtlen döntés(ek) révén a volt házastársa családi életéhez való joga elsőbbséget élvez az övéhez képest, semmilyen további érvelést nem adott elő. Alkotmányjogilag is értékelhető indokolás hiányában ugyanakkor az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek.
- [16] Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasznak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint a XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító eleme vonatkozásában az Alkotmánybíróság nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [17] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [18] 3.2.1. Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány alapján elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezések – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [19] 3.2.2. A másik tartalmi – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi

panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.

- [20] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozó nem ért egyet az ügyében eljáró bíróságok által a per során lefolytatott bizonyítási eljárások alapján meghozott, az ezek eredményének, valamint a vonatkozó polgári anyagi jogi szabályok mérlegelése alapján meghozott döntésével. Az általa állított valamennyi alapjogi sérelmet kizárólag arra vezeti vissza, hogy a bíróságok szerinte helytelenül ítélték meg és értékelték az adott ügy egyedi körülményeit, a rendelkezésre álló bizonyítékokat, valamint a más hatósági és bírósági eljárásokban született döntéseket; és ezért a házasság felbontása esetére a lakáshasználat kérdésének rendezése tekintetében irányadó polgári anyagi jogi szabályokat tévesen, az indítványozó számára hátrányosan értelmezték. A támadott ítéletek kapcsán azok kellő indokolásának állítólagos hiányát (és azzal összefüggésben a döntések által okozott tulajdoni sérelmet) az indítványozó valójában arra alapozza, hogy az ügyében eljáró bíróságok által kialakított jogi állásponttal nem ért egyet.
- [21] A rendelkezésre álló iratokból ugyanakkor az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok a támadott ítéletek indokolásában részletesen számot adtak arról, hogy milyen szempontok szerint hozták meg döntéseiket az eljárás során megállapított tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek (a továbbiakban: Ptk.) a házastársi életközösség megszakadását követően történő lakáshasználatra vonatkozó rendelkezései [Ptk. 4:76 §-4:85. §] alkalmazásával. Ezen kérdések megítélése az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében nem alkotmányossági, hanem olyan szakjogi-törvényességi kérdés, amely az általános hatáskörű bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének részét képezi. Önmagában az, hogy az ilyen döntéssel valamely peres fél nem ért egyet, vagy az számára kedvezőtlen tartalmú, nem alapozza meg egy bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását.
- [22] Mindezekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán is emlékeztet azon következetes gyakorlatára, amelynek értelmében a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem teszi lehetővé, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra való hivatkozás sem teremt alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet felett álló „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el

{lásd.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróságnak az indokolt bírói döntéshez való joggal kapcsolatos következetes gyakorlata értelmében továbbá „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd.: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}, az indokolásnak pedig nem minden egyes részletre, hanem az ügy eldöntése szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {lásd.: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.

- [23] Mivel az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos sérelmét (is) kizárólag a bíróságokétól eltérő (szak)jogi álláspontjára alapította, a fent írtaknak megfelelően az Alkotmánybíróság ezen indítványi elemek tekintetében érdemi vizsgálatot nem folytathatott.
- [24] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz nem vet fel a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az indítványozó által hivatkozott alapvető jogok sérelmének megállapítását esetlegesen megalapozó kételyt, így az indítvány tekintetében nem folytathatott le érdemi vizsgálatot.
- [25] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ában, továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elem vonatkozásában az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában, a XV. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elem vonatkozásában pedig az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában írt feltétel hiányában, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett